

Αθήνα 4-11-2016

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς: Υπουργό Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης

Θέμα: Αδυναμία καταβολή αποζημιώσεων από πλευράς πολιτών για προσκυρώσεις και ρυμοτομήσεις εκτάσεων. Τροποποίηση του άρθρου 26 παρ. 11 του νόμου 1828/1989

Κύριε Υπουργέ,

Σύμφωνα με το άρθρο 26 παρ 11 του Ν.1828/1989, «ο δήμος ή η κοινότητα υποχρεούται να βεβαιώνει και εισπράττει από τους υπόχρεους σε καταβολή αποζημιώσης λόγω προσκύρωσης ή ρυμοτόμησης εκτάσεων σε εφαρμογή του σχεδίου πόλεως, το ποσό που κατέβαλε για λογαριασμό τους, στους δικαιούχους της αποζημιώσης».

Η εξόφληση των οφειλών της παραγράφου αυτής, γίνεται ατόκως σε ισόποσες ετήσιες δόσεις που ορίζονται με απόφαση του οικείου δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου από 5 μέχρι 10. Το ποσό κάθε δόσης αυξάνεται λόγω εκπρόθεσμης καταβολής, με ποσοστό 4% για κάθε μήνα καθυστέρησης. Η προσαύξηση υπολογίζεται από την πρώτη του αμέσως επόμενου μήνα, αφότου έληξε η προθεσμία καταβολής της δόσης.

Σύμφωνα με στοιχεία που μας έρχονται από τους πολλούς δήμους της Θράκης, μιας κατά τεκμήριο φτωχής περιοχής της χώρας μας, με πολυάριθμους ορεινούς ημιορεινούς οικισμούς και αγροτικούς πληθυσμούς, εξαιτίας της παρατεταμένης οικονομικής κρίσης και έλλειψης ρευστότητας στην αγορά, παρατηρείται μεγάλο πρόβλημα στην δυνατότητα του να ανταποκριθούν οι δημότες στην εμπρόθεσμη εξόφληση των υποχρεώσεων τους που απορρέουν μεταξύ άλλων και από τις ως άνω περιγραφόμενες οφειλές.

Ενδεικτικά σας αναφέρω ότι ακόμα και μετά από απόφαση του δημοτικού συμβουλίου της Κομοτηνής να δώσει το δικαίωμα, κατ' εφαρμογή διατάξεων του υφιστάμενου νόμου, εξόφλησης των εν λόγω οφειλών εντός χρονικής προθεσμίας από πέντε (5) έως δέκα (10) ετών, οι δημότες αδυνατούν να καταβάλουν τα οφειλόμενα ποσά, με

αποτέλεσμα να διογκώνονται οι απαιτήσεις του δήμου αφενός και οι οφειλές των πολιτών αφετέρου, πράγμα που εντείνει και τα οικονομικά αδιέξοδα των ΟΤΑ αλλά και της χειμαζόμενης από την κρίση κοινωνίας.

Πέραν τούτου, η επιβολή του επαχθούς μέτρου της προσαύξησης κατά 4% της οφειλής σε περίπτωση καθυστερημένης καταβολής της για κάθε μήνα καθυστέρησης, πράγμα που ισοδυναμεί με συνολική προσαύξηση 48% ετησίως, καθιστά τις οφειλές αυτές τόσο διογκωμένες ώστε νια μετατρέπονται ουσιαστικά σε ανεπίδεκτες εισπράξεως από τους δήμους.

Αλλά και οι δημότες από την δική τους πλευρά, καθίστανται όμηροι χρεών τα οποία δρουν απαγορευτικά και για άλλες πολύ καίριες οικονομικές τους δραστηριότητες, αφού απειλούνται ανά πάσα στιγμή με πάγωμα παροχής φορολογικών ενημεροτήτων, κατασχέσεις τραπεζικών λογαριασμών κ.λ.π.

Μετά τα παραπάνω ερωταίσθε:

Α) Σκοπεύετε να λάβετε κάποια νομοθετική πρωτοβουλία για την τροποποίηση του άρθρου 26 παρ. 11 του νόμου 1828/1989, για την ευμενέστερη μεταχείριση των πολιτών που αντιμετωπίζουν το συγκεκριμένο πρόβλημα;

Β) Θα μπορούσαν να ληφθούν, για παράδειγμα, υπόψην εισοδηματικά ή γεωγραφικά κριτήρια σε ό,τι αφορά την κλιμάκωση των προσαυξήσεων σε περιπτώσεις προσκύρωσης οικοπέδων ή ρυμοτομούμενων εκτάσεων ώστε να υπάρξει αναλογικότερη και δικαιότερη εφαρμογή του νόμου;

Γ) Σκέφτεστε να προβείτε σε αύξηση, για παράδειγμα, των ετήσιων δόσεων σε 15, από 10 μάξιμουμ που είναι σήμερα, καθώς και στην μείωση του ποσοστού των προσαυξήσεων στο 1%, όπως ισχύει και για άλλες οφειλές, όταν καθίστανται ληξιπρόθεσμες;

Ο ερωτών Βουλευτής

Ιλχάν Αχμέτ, Ροδόπης